agga kurtes peame ůht aego juttustama, et sest lapselikust ellust ja ussust, mis nende essiwannematel olli, ikka ennam tagganesid, ja ni seggaseks låksid, et ennam ei oskand taewa ja ma Lojat ůkspåinis kúmmardada. Ebba-jummalate tenistus wöttis ikka ennam wöimust, ja sedda au, kitust ja tånno, mis Jummalale tulleb anda, sedda andsid nemmad temma teggudele. Pabiloni-rahwas kúmmardasid påikese, ku ja taewa-tåhtede ette: sest et selle wallemötlemisega endid petsid, et neid, mis Jummala kåtte tööd on, arwasid wåggewaid ja heateggijaid jummalaid ollewad. Muil mail olli ja on praegogi weel mitto teist wöerast jummalatenistust wallitsemas, kellest půhha kirri ka mönda nimmetab. Egiptuse-rahwas kúmmardas kui jummalat ůht sönni, Apis nimmi, sest et seålatse pöllo harrija rahwal parremat koddo-ellajast ei wöi ólla, kui kůnni-hårg. Nende kåest öppis Israeli-rahwas wassikast kúmmardama, miska nemmad körbes Sinai måe all, Mosesele suurt pahhandust teggid. Kui nemmad pårrast pagganatega, kes nende maga raiastiko ellasid, låbbistiko kåisid, hakkasid Pali ehk Pelli nenda kui Astartet kúmmardama, nende kuiude ette ohwerdama, ja sega-suurt kahjo ja hådda ennestele saatma. Agga midda alwem ja kahjolisem ebba-jummalatenistus innimestel on, sedda ennam ja tånnolikumalt tundkem Jummala armo, mis meid sesugguse kahjoteggewa ebbausso eest hoiab, ja meid kölblikuks teeb, tedda, kui ainust tössist Jummalat, waimus ja töes kúmmardama.

Se ainus Jummal olled sa
Ni ma peal, kui ka taewas,
Kes löid ja pead ilma, ma,
Ja mindki kaitsed waewas;
Sepårrast sa ka ůksine,
Mo Jummal, kelle pole
Ma murres, wallus koggone
End hoian, — nåån so hole.

(Jääb tullewa aasta peale polele.)

Ma-rahwa Kalender 1845, lk. 31